

GHEORGHE HIBOVSKI

T E A T R U

DE

JOACĂ

DESCREIERAȚII

Jucărioară într-un act

PERSONAJELE :

Titirez
Plastilină
Rățoi (Paznicul)
Umflatu (Doctorul, Leul)
Bombonica (Statuia, Halatul 1)
Gonzo (Profesorul, Maimuța, Halatul 2)

P R O L O G

Titirez aleargă printre spectatori cu o fofează de hârtie într-un vârf de băț .

TITIREZ :

Învârteşte-te,
învârteşte-te,
fofeaza mea,
învârteşte-te !

De ce vă holbați aşa la mine ?…
Credeți că vă șade bine ?
Spuneți-mi,
de ce ați rămas
cu gura căscată
şi cu degetu-n nas ?

Vă uitați la mine ?!…
Și eu mă uit la voi !
Râdeți de mine ?!…
Și eu râd de voi !
Bine-ați venit la teatru !
Bine-ați venit !

Eu vă iubesc pe toți !
Pe toți !!
M-ați auzit ?
Și pe isteț,
şi pe nătâng,
şi pe naiv,
şi pe lichea…
Vai de cel care se leagă
de fofeaza mea!

Învârteşte-te,
învârteşte-te,
fofeaza mea,
învârteşte-te !

Se învârte Luna în jurul Pământului
şi toate planetele în jurul Soarelui…
Și stelele fixe…

Şi cele mişcătoare…
Fofeaza mea să nu se-nvârtă oare ?!

Învârteşte-te,
învârteşte-te,
fofeaza mea,
învârteşte-te !

Capul,
pe umeri,
se învârte…
Se învârt şi ochii în cap…
Mâna se învârte-n mănuşă…
Piciorul se învârte-n ciorap…
Aerul,
sângele,
sentimentele,
gândul !…
Numai pe tine să te sară rândul ?

Învârteşte-te,
învârteşte-te,
fofeaza mea,
învârteşte-te !

Se rotesc limbile ceasului
Şi toate limbile atlasului !
Se rotesc timpurile
Şi anotimpurile !
Toţi se rotesc pe lume !
Mari… Şi mici…
Copiii în părinţi,
părinţii în bunici…
Şi noi !
care suntem, acum, aici !
Şi tu deloc,
fofeaza mea ?
Ce zici ?

Roteşte-te,
roteşte-te,
fofeaza mea,
roteşte-te !

Floarea-soarelui !
După ce se roteşte ?

După soare,
fireşte !
Mintea voastră !
După ce se roteşte ?
După spectacolul nostru !
Şi nu greşeşte !
Şi ?…
Spectacolul ?…
După ce se-nvârteşte ?…
După fofeaza mea,
fireşte !
Dar fofeaza,
după ce se-nvârteşte ?
După capul meu !
Şi nu greşeşte !
Capul meu are doi creieri
Plini de fluturi şi greieri !

Mişcă-te,
roteşte-te,
fofeaza mea,
învârteşte-te !

Suceşte-te
şi răsuceşte-te,
inima mea,
învârtejeşte-te !
Fii şi vântoasă,
fii şi giruetă !…
Hai !
Încă-o tumbă !
Încă-o piruetă !
Şi dă-i,
spectacolului,
bobârnacul !
Păzea !
Vine,
spre voi,
de-a berbeleacul !

(Dispare după cortină.)

S C E N A 1

Acoperişul unei şcoli : antene, cabluri, sârme, trei-patru guri de aerisire. Noapte de vară.

TITIREZ :
Hai, Gonzo ! Răţoi, ia-ţi zborul ! Umflatule, lasă frigiderul şi vino-ncoa' ! Hai, Plastilină, hai ! *(Se aud paşi . Paznicul şcolii face o verificare de rutină prin curte .)* Ei, ce să fie ? E în regulă ! Dumneavoastră cu rondul pe jos, eu cu rondul pe sus… Mulţumesc, la fel ! În rest… toată lumea sforăie… Sforăie şi Gonzo… Şi Răţoi… Şi Umflatu…Şi… *(Plastilină se cumpăneşte pe parapetul acoperişului .)* Plastilină, ai grijă că te faci praf ! A trecut paznicul şi nu mai are cine să te prindă.

PLASTILINĂ :
Ai văzut tu somnambul să cadă ?

TITIREZ :
Nu, pentru că n-am văzut somnambuli… Şi nu-mi face desen animat că spargem gaşca !

PLASTILINĂ :
Vezi cum eşti ? Cum era să ies ? Dacă mă observa careva din casă mă „trezeam" şi mă duceam la culcare.
(Apare Bombonica cu un cearşaf în cap.)

BOMBONICA :
Oooaaauuuu ! Ce căutaţi în lumea umbrelor, voi, muritori obraznici ?… Titirez ! Plastilină ! Sunt eu, Bombonica !
(Bombonica pune cearşaful pe o antenă.)

TITIREZ :
Bom…Bom…

PLASTILINĂ :
Bom… Bom…

BOMBONICA :
Bombăniţi degeaba pentru că n-am de gând să plec.

TITIREZ :
Bombonico, dacă nu ne spui de unde-ai aflat… Vezi bufniţa aia ?… Ca ea zbori pe blocul de vizavi…

BOMBONICA :
Vă spun… Dar nu plec. Rățoi…

PLASTILINĂ :
A măcăit !

TITIREZ :
Îl mănânc !

PLASTILINĂ :
Pe varză !

TITIREZ :
Nu ! Îl mănânc de viu. Bombonico, ia câte-o castană de la noi ca să nu te mai dai strigoi… Hai ! Aducem cărțile.

BOMBONICA :
Ale mele sunt aici. Plastilină, ce aveți de gând ?

PLASTILINĂ :
Bombonico, tu la ora asta dormeai și visai… așa că… întoarce-te pe partea cealaltă !
(Titirez așează un ceas deșteptător pe teancul de cărți.)

TITIREZ :
Gonzo !

PLASTILINĂ :
Absent !

TITIREZ :
Rățoi !

PLASTILINĂ :
Absent !

TITIREZ :
Umflatu !

PLASTILINĂ :
Absent !

TITIREZ :
Plastilină !

PLASTILINĂ :
Prezent !

TITIREZ :
Titirez, prezent…

BOMBONICA :
Şi eu ?…

TITIREZ :
Tu nu exişti. Jur !…

PLASTILINĂ :
Jur !…

TITIREZ :
Că n-o să respire… Adică… tu nu juri ?

BOMBONICA :
Cum o să jur dacă nu exist ?

TITIREZ :
Exişti, nu exişti, te holbezi la noi…aşa că… jură !

BOMBONICA :
Bine, jur.

TITIREZ :
Că n-o să respire nimic din chestia asta !!…

PLASTILINĂ :
Că n-o să respire nimic din chestia asta !

BOMBONICA :
Că n-o să respire nimic din chestia asta !… Din care chestie ?

PLASTILINĂ :
Din ce-o să se-ntâmple…

TITIREZ :
Nu te obosi… N-are cum să priceapă.

PLASTILINĂ :
Ai dreptate. Am uitat că-i premiantă.

TITIREZ :
Cum o să priceapă ea ce-i aia să te saturi de carte, să te saturi de ore ?… să te saturi de „George, ţi-ai scris ? George, ţi-ai desenat ? George, ţi-ai învăţat poezia pentru autodictare ? Da, mamă… da, tată… da, doamnă învăţătoare… mi-am învăţat poezia

pentru autodictare ! Cântec de Șt punct O punct Iosif fără punct… Nu mai sunt pe luncă flori virgulă Văile liniuță s deșarte virgulă Țipă cârduri de cocori Pribegind departe semnul exclamării Și văzduhul s liniuță a liniuță nnorat virgulă Ninge sus la munte virgulă Trec pe vale virgulă la iernat Turmele mărunte puncte puncte…" Cum o să priceapă virgulă Bombonica semnul întrebării ? Spune semnul exclamării !

BOMBONICA :
Am înțeles. Punct. Ce vreți să faceți cu cărțile ? Semnul întrebării !

PLASTILINĂ :
A venit vacanța… Cu trenul din Franța… Hai, copii, la joc !… Cărțile… pe foc !

BOMBONICA :
Foc ?! Pe școală ?! Vine pompieria !…

TITIREZ :
Nu… Le aruncăm de pe școală în lada de gunoi…

BOMBONICA :
Și… nu se alarmează cei de la salubritate ?

PLASTILINĂ :
Rupem foile și facem avioane !

PLASTILINĂ :
Vă apucă dimineața până terminați.

TITIREZ :
Auzi, Bombonico ?… Tu cu cine ții ? Ia, mai ia tu o castană ca să nu-ți bați capul de pomană. Până la douăsprezece noaptea mai este. Plastilină, fixează ceasul !

PLASTILINĂ :
Ocheibos ! Cât o fi ora ?
(Titirez fluieră.)

O VOCE DE BĂRBAT :
Care fluieri, bă, la unșpe noaptea ?

TITIREZ :
Zice că-i unșpe.

O VOCE DE BĂRBAT :
Da' nu cobori tu ?

PLASTILINĂ :
Ce zice, ce zice ?

TITIREZ :
Zice să cobor la rădăcina şcolii… să-mi ia un interviu. Plastilină ! Ce iubim noi mai mult şi mai mult pe lumea asta ?

PLASTILINĂ :
Şcoala !

TITIREZ :
Până la miezul nopţii ne jucăm de-a şcoala.

PLASTILINĂ :
Bombonica era doamna învăţătoare şi noi eram elevii…

TITREZ :
Hai, întreabă-ne, nu dormi !

BOMBONICA :
Ce să vă întreb ?

TITIREZ :
Ce ţi-am spus eu, Plastilină ? Na ! Joacă-te cu premianţii ! „Ce să vă întreb ?…" Copii, mâinile la spate, batistuţele pe bancă ! Să n-aud o vorbă !

BOMBONICA :
Dacă mai dai castane plec !

PLASTILINĂ :
Bombonico, mai stai !
(Plastilină îi dă o „castană".)

TITIREZ :
Nu pleca !
(Titirez îi dă şi el o „castană". Bombonica ia un ciocan din plastic.)

BOMBONICA :
Copii, treceţi la loc ! Ce-i indisciplina asta ? *(Două lovituri de ciocan.)* Ia să-mi conjugaţi voi verbul „a dormi" !

TITIREZ :
Tu, cap de bibilică, da' noi suntem în clasa a şaptea, ca tine ?

PLASTILINĂ :
Doamnă învăţătoare, noi nu ştim să conjugăm.

BOMBONICA :
Dacă dormiți…
(Lovitură de ciocan.)

TITIREZ :
Eu dorm ? Tu dormi !

PLASTILINĂ :
El doarme !

BOMBONICA :
Şi el… Şi tu…dormiți !
(Două lovituri de ciocan.)

PLASTILINĂ :
Noi dormim ?

BOMBONICA :
Voi dormiți ! Ei dorm şi pe urmă vor să ia şi coroniță…

TITIREZ :
Gata, gata ! m-am prins ! Dă-ne alt cuvânt !

BOMBONICA :
Bine… Conjugă verbul „a merge”.

TITIREZ :
Eu merg…tu mergi…el merge…

BOMBONICA :
Mai repede, mai repede !

TITIREZ :
Eu alerg,tu alergi, el aleargă… noi alergăm, voi alergați, ei aleargă !

BOMBONICA :
Asta-i obrăznicie ! Da’ unde vă treziți ?
(Două lovituri.)

PLASTILINĂ :
Ai de la mine o mie de castane !

TITIREZ :
Două !
(Alte două lovituri.)

BOMBONICA :
Două drepte paralele… Definiţia !

TITIREZ :
Eu, dacă-i dau una, o fac paralelogram ! Domnişoară-cap-de-câlţi, eu sunt într-a treia, el e într-a patra şi tu ne dai exerciţii la paralele ?!

PLASTILINĂ :
Iart-o ! Stă lângă antenă şi prinde tot.

BOMBONICA :
Linişte, vă rog ! Cine nu ştie…

PLASTILINĂ :
Ştiu, ştiu, dar nu-mi găsesc cuvintele.

TITIREZ :
Nu le-am luat eu, doamnă învăţătoare!

BOMBONICA :
Spune cu vorbele tale.

PLASTILINĂ :
Da ! Adică… nu ! Adică, da ! Eu sunt paralel cu dumneavoastră !

BOMBONICA :
Cum poţi să spui aşa gogomănie ? Noi suntem drepte paralele ?

PLASTILINĂ :
Nu… dar suntem în aceeaşi clasă şi nu avem nici un punct comun.

BOMBONICA :
Cine i-a suflat ? George !

TITIREZ :
Numai pe mine mă vedeţi ! George, mereu George !

BOMBONICA :
Ai suflat, sau n-ai suflat ?

TITIREZ :
Dacă răspund îmi puneţi zece la purtare ?

BOMBONICA :
George, răspunde !

TITIREZ :
Cine a suflat, doamnă învățătoare ?

BOMBONICA :
Eu te întreb pe tine… Cine a suflat ?

TITIREZ :
A suflat cineva ?

BOMBONICA :
Nu vrei să răspunzi…

TITIREZ :
Ba da, răspund. Tata e-n străinătate, mama e la serviciu şi eu mi-am uitat caietul acasă.

BOMBONICA :
Asta te întreb eu pe tine ?
(Lovitură de ciocan.)

PLASTILINĂ :
A leşinat, doamnă învățătoare. Titirez, Titirez, nu mă lăsa singur !

BOMBONICA :
Se preface.

TITIREZ :
Bineînțeles ! Şi mai am patru tertipuri de a răspunde fără să recunosc… Dar e douăsprezece ! Plastilină, pregăteşte aparatul de fotografiat ! Bombonico, ai fost la înălțime… treci lângă noi !

PLASTILINĂ :
Ştii cu ce seamănă ?

TITIREZ :
Da, cu o bufniță.

PLASTILINĂ :
Nu, nu Bombonica… Teancul ăsta de cărți.

TITIREZ :
Seamănă cu-n teanc de cărți… cu ceasornic.

PLASTILINĂ :
Fără poante ! Nu seamănă cu turnul lui Ştefan ?

TITIREZ :
Turnul lui Ştefan… De ce nu turnul lui George ?

BOMBONICA :
Pentru că George n-a construit nici un turn.

TITIREZ :
Şi Ştefan a construit turnuri ?!…

PLASTILINĂ :
Şi cetăţi.

TITIREZ :
Unde scrie ?

BOMBONICA :
Scrie-n carte.

PLASTILINĂ :
La pagina patru'ş'şapte.

BOMBONICA :
În cartea de istorie.
(Titirez şi Plastilină răsfoiesc o carte de istorie.)

TITIREZ :
Dragoş…

PLASTILINĂ :
Alexandru cel Bun…

TITIREZ :
Ştefan cel Mare !

BOMBONICA :
Ce linişte !…

PLASTILINĂ :
Ar fi dacă n-ai vorbi.

BOMBONICA :
Ce noapte senină ! Ce mare-i steaua aia !

TITIREZ :
Ce mare-i Ştefan cel Mare ! Pune-ţi ochelarii ! Steaua aia e un bec de la releu.

PLASTILINĂ :
Mai bine şi-ar pune un leucoplast pe gură.

TITIREZ :
Extraordinară !

PLASTILINĂ :
Bombonica ?

TITIREZ :
Nu, cartea.

PLASTILINĂ :
S-o vezi pe asta !

BOMBONICA :
Acela nu-i blocul nostru ?

TITIREZ :
Ba da ! Stadionul… castanii… blocul!

PLASTILINĂ :
Titirez, ce crezi tu că am eu aici ?

TITIREZ :
Un cucui !

PLASTILINĂ :
Nu, mă ! Ce crezi că mi-a trecut prin cap ?

TITIREZ :
O piatră.

BOMBONICA :
Lasă-l să spună ! Ce ţi-a trecut prin cap ?

PLASTILINĂ :
O idee ! După ce termin şcoala fac o şcoală.

TITIREZ :
Tu nu te prefaci. Tu eşti somnambul de-a binelea ! Cum vine asta ? Termini şcoala, faci şcoala ?!…

PLASTILINĂ :
Mă fac arhitect şi proiectez o şcoală… marfă !

TITIREZ :
Daaaa… Şcoala e din plastilină, o strici şi-o faci cum vrei tu.

PLASTILINĂ :
O proiectez pe calculator, căposule !

BOMBONICA :
Poţi programa orice pe calculator ?

PLASTILINĂ :
Evident !

BOMBONICA :
Şi ambiţia ?

TITIREZ :
Uite unde bate ! Adică, nu ? noi nu avem ambiţie… Dacă vrei să ştii noi putem fi mai premianţi decât tine. Numai că nouă nu ne place cartea… Am vrut să spun că nu ne plăcea. Dar pasiunea, Plastilină… Pasiunea intră în calculator?

PLASTILINĂ :
Intră. Şi ambiţia, şi pasiunea, şi curiozitatea…

TITIREZ :
Mie mi-ar plăcea să fie şcoala… aşa… ca un orăşel al copiilor…Să te joci tot timpul ! Să cauţi, să descoperi… ca la orientare turistică.

PLASTILINĂ :
S-a făcut ! Aşa o programez !

BOMBONICA :
Când ?

PLASTILINĂ :
Când o să fiu mare.

BOMBONICA :
Când o să fii mare n-o să mai fii la şcoală.

TITIREZ :
S-o crezi tu ! Facem o şcoală pentru toţi… Şi pentru copii… Şi pentru oameni mari… Şi pentru bunici… Toată lumea să meargă la şcoală !

BOMBONICA :
Aşa… ca la policlinică ?

PLASTILINĂ :
Da, ca la policlinică. Ce ? Nu se poate deschide o fişă şi pentru minte ?

TITIREZ :
Sigur că da ! Care cum îl doare capul de ceva se duce la şcoală.

BOMBONICA :
Mă primiţi şi pe mine la şcoala voastră ?

PLASTILINĂ :
De ce ? Ai început să ai dureri de cap ?

TITIREZ :
La câte castane a încasat… o fi având săraca.

PLASTILINĂ :
Ajută-ne şi intri fără examen.

BOMBONICA :
Abia aştept ! Deci noi trei…

PLASTILINĂ :
Intrăm în echipă.

TITIREZ :
Eu sunt căpitan de echipă !

PLASTILINĂ :
La fotbal ! Aici eu sunt căpitan !
(Jos, în curtea şcolii, paznicul dă mâncare câinilor vagabonzi.)

TITIREZ :
Răspunde la salut dacă te dai căpitan ! Salut, nea Vasile ! Toată lumea sforăie… Numai aici sfârâie ! Depunem jurământul şi tragem pe dreapta… Mulţumesc la fel !

BOMBONICA :
Iar jurăm ?

TITIREZ :
Fără tine !

PLASTILINĂ :
Ce mai jurăm ?

TITIREZ :
Că, de mâine, atacăm coroniţa.

PLASTILINĂ :
De azi, că-i trecut de douăsprezece.
(Gonzo, Rățoi și Umflatu se îngrămădesc după cearșaf.)

TITIREZ :
Jurăm !

PLASTILINĂ :
Jurăm !

GONZO, RĂŢOI şi UMFLATU :
Jurăm !
(Titirez se dezechilibrează și Rățoi îl prinde.)

TITIREZ :
Dacă nu era Rățoi… Dacă nu era Rățoi … nu afla Bombonica !

PLASTILINĂ :
De ce dormi, Umflatule ? De ce nu vii când trebuie ?

TITIREZ :
Ce cauți, Gonzo, la ora asta ?
(Se încinge o încăierare pe cinste. Se aude țignalul paznicului. Copiii încremenesc în pozițiile cele mai caraghioase cu putință.)

PLASTILINĂ :
Căpitane, cine ia castanele ?

TITIREZ :
Mai întrebi ? Bombonica !

S C E N A 2

Sala de festivităţi a şcolii .

TITIREZ :
Dacă ne încuia în laboratorul de biologie ?… Cu scheletul ! Aşa… în sala de festivităţi mai merge…

PLASTILINĂ :
Cupă cu capac, cupă cu capac…

TITIREZ :
Cine putea să ne dea de gol ?! Bombonica !

PLASTILINĂ :
O sapă lată, două sape late, şapte sape late şi-alte şapte sape late. O sapă lată…

TITIREZ :
Şi acum ce facem ? Vine poliţia… Ne arestează…

PLASTILINĂ :
Paisprezece pritocitori într-o pritocitoare mică. Paisprezece pritocitori…

TITIREZ :
Noi am urcat pe scara de incendiu… Bombonica la fel… Paznicul pe unde a venit ?

PLASTILINĂ :
S-a suit capra pe piatră, piatra a crăpat în patru. Crape capul caprei în patru cum a crăpat piatra-n patru. S-a suit…

TITIREZ :
Măcar dacă luam şi eu nişte haine mai ca lumea… Cămaşă de noapte !…

PLASTILINĂ :
Bambi poartă podoabe pembe cu bumbi. Bambi e împodobit şi îmbrobodit. Bambi e ambiţios. Bambi poartă podoabe…

TITIREZ :
Parcă-l văd pe taică-meu !… Nici nu vreau să mă gândesc…

PLASTILINĂ :

Totdeauna tatăl a stat drept în tindă adăstând şi tăgăduind tendinţa trădătorului îndatorat.

TITIREZ :
Fac ce fac şi-o dau în bară…

PLASTILINĂ :
Rege Paragarafaramus, când te vei dezoriginaliza ? Mă voi dezoriginaliza când cel mai original dintre originali se va dezoriginaliza dar, cum cel mai original dintre originali nu se va dezoriginaliza, Paragarafaramus nu se va dezoriginaliza. Rege…

TITIREZ :
Hai, lasă talentele ! Ți-ai şi găsit momentul…

PLASTILINĂ :
Şi sosi şi Zisu zis Sosia insistând s-asiste la serbare. Şi sosi…

TITIREZ :
Plastilină !

PLASTILINĂ :
Da…

TITIREZ :
Ce faci ?

PLASTILINĂ :
Aşa şi-aşa. Tu ?… ce mai faci ?

TITIREZ :
Binişor ! Tu… ce faci ?

PLASTILINĂ :
Bine ! Tu ce mai faci ?

TITIREZ :
Foarte bine ! Tu ? Ce mai faci ?

PLASTILINĂ :
Excelent ! Dar tu ce mai faci ?

TITIREZ :
Extraordinar ! Dar tu ce mai faci ?

PLASTILINĂ :
Formidabil ! Minunat ! Admirabil !

TITIREZ :
Hai, termină… Vreau să te întreb…

PLASTILINĂ :
Colosal ! Grozav ! Teribil !

TITIREZ :
Dacă ştii ce înseamnă…

PLASTILINĂ :
Nemaipomenit ! Incredibil ! Inimaginabil !

TITIREZ :
Taaaaci ! Uite… joc în spectacolul acesta şi habar n-am de ce se cheamă „Descreieraţii" ! Aseară, înainte de a veni eu aici, tata i-a spus mamei : „Cheam-o pe maică-ta să mai aibă grijă de descreieratul acesta", adică de mine. Eu, descreierat ! Cum se poate descreiera un copil ? Aha !… Ţi-am spus să taci şi tu taci, nu te prefaci. Treaba ta ! N-ai decât să taci ! Spune, mă, cum se poate descreiera un copil ? *(Plastilină plânge, bate din picioare, se trânteşte la podea şi urlă.)* Ai înnebunit ? Nu urla în halul acesta că te mai aude careva !… Te doare ceva ?

PLASTILINĂ :
Maa-maaaa !…

TITIREZ :
Te doare mama ?

PLASTILINĂ :
Taaa- taaaa !…

TITIREZ :
Ce-i cu tata ?

PLASTILINĂ :
Au plecat la serviciu !!!…

TITIREZ :
Da ! Şi ce-i cu asta ?

PLASTILINĂ :
Cheia !!…

TITIREZ :
Ce mai e şi cu cheia ?

PLASTILINĂ :
Am pierdut-ooo !!!…

TITIREZ :
Isprăveşte ! Nu-ţi ia nimeni capul pentru o cheie.

PLASTILINĂ :
Şi ? Eu ce fac până se întorc ei de la serviciu ?

TITIREZ :
Acu' de ce râzi ? Hai, că-ntreci măsura ! Eşti caraghios ! Caraghiosule ! Spune, mă, de ce râzi ?

PLASTILINĂ :
Dacă mama nu-i… Dacă tata nu-i… dacă…*(Gest care sugerează cheia.)* nu-i… Înseamnă că pot să-mi fac de cap… că mă pot descreiera !

TITIREZ :
Unde ?
(Plastilină îl ia de mână pe Titirez şi-l aruncă la fel ca-n jocul „de-a statuile".)

PLASTILINĂ :
Stop ! Ai priceput ?

TITIREZ :
Nu.
(Plastilină îl gâdilă pe Titirez.)

PLASTILINĂ :
Ce-ai mâncat aseară ?

TITIREZ :
Pâine cu papară.

PLASTILINĂ :
Şi azi-dimineaţă ?

TITIREZ :
Pâine cu dulceaţă.

PLASTILINĂ :
Guşa nu te doare ?

TITIREZ :
Ce mai întrebare ?! Am priceput. La statui. Mă rog… Cum te poţi descreiera la statui ?

PLASTILINĂ :
Spune-mi un loc unde găseşti gazon !

TITIREZ :
La statui… dar şi la stadion.

PLASTILINĂ :
Ce poţi face pe gazon ?

TITIREZ :
Pot să mă joc.

PLASTILINĂ :
Ce ? De-a ce ?

TITIREZ :
Ţonţoroiul !

PLASTILINĂ :
Prostii ! Te joci de-a războiul !

TITIREZ :
Altădată ! Aici, pe scena şcolii, nu poţi…

PLASTILINĂ :
Acum ! Tocmai pentru că suntem pe scenă.
(Plastilină aduce din culise un scaun şi două tuburi de carton. Se improvizează un dans războinic în jurul scaunului, apoi se trece la un atac nemilos cu tuburile de carton. Apare oboseala.)

PLASTILINĂ :
Manechine !

TITIREZ :
Sperietori !

PLASTILINĂ :
Parc-ar fi de piatră…

TITIREZ :
Chiar sunt de piatră ! N-ai cu cine să te baţi…

PLASTILINĂ :
Nişte momâi !

TITIREZ :
Nu degeaba atâtea păsărele…

PLASTILINĂ :
Fac ceva pe ele ! Sunt mare !

TITIREZ :
Mie-mi spui ?

PLASTILINĂ :
Sunt foarte mare ! *(Imită răgetul unui leu.)* Ti-ti-rez ! N-ai nici un chichirez ! Unde se găsesc lei ?

TITIREZ :
În buzunarul meu, nu !

PLASTILINĂ :
Dă-mi voie să-ți spun că nu ai logică.

TITIREZ :
Am înțeles ! Te poți descreiera și la grădina zoologică.

PLASTILINĂ :
Treci după gratii ! După scaun…

TITIREZ :
Ce trebuie să fac ?

PLASTILINĂ :
Tot ceea ce face un leu.

TITIREZ :
Ce face un leu ?

PLASTILINĂ :
Rage.

TITIREZ :
De ce rage ?

PLASTILINĂ :
De foame, de sete, de frică… Te privește ! Eu mă făceam că-ți dau de mâncare și tu te făceai că mănânci. Ninea, ninea ! Ce te-a apucat ?

TITIREZ :
Cum să nu râd ?… Chemi boul și vrei să-ți răspundă leul ?!…

PLASTILINĂ :
Ce mi-e boul, ce mi-e leul ? După gratii nu fac nici două parale. Cică, cică, cică !

TITIREZ :
Plastilină ! Chemi boul, ataci leul şi-or să te mănânce porcii !

PLASTILINĂ :
Mai citeţ, Titirez, mai citeţ !

TITIREZ :
Cu „cică-cică” chemi porcii…

PLASTILINĂ :
La atac !
(Răgete de leu, ţipete, lovituri.)

TITIREZ :
Da’ ce ?… Aşa nu mă mai joc !… În război prizonierii… au dreptul să…

PLASTILINĂ :
S-o crezi tu ! Am văzut eu într-un film ce păţesc prizonierii…

TITIREZ :
Nu mai da ! Pe cuvântul meu, dacă mă mai joc cu tine !

PLASTILINĂ :
Cald !

TITIREZ :
Cuvântul ?

PLASTILINĂ :
Rece !

TITIREZ :
Joc ?

PLASTILINĂ :
Cald !

TITIREZ :
„Popa-prostul” ?

PLASTILINĂ :
Eşti !

TITIREZ :
„Lapte acru” ?

PLASTILINĂ :
Şi tot nu te prinzi…

TITIREZ :
„Prinsa”… „Ascunsa”… Fotbal, box, polo pe apă…

PLASTILINĂ :
Re-ce !

TITIREZ :
Tu crezi că eu am creier electronic ?

PLASTILINĂ :
Fierbinte !

TITIREZ :
Mi-a căzut fisa ! Te poţi descreiera şi la jocuri electronice. Frige ?

PLASTILINĂ :
Da… Mai aveai puţin şi dădeai în clocot. Măi, ce-ţi merge mintea ! Cu buzunarul cum stai ?

TITIREZ :
Ceva-ceva ar fi…

PLASTILINĂ :
Pe cai !
(Plastilină şi Titirez încalecă pe tuburile de carton şi, după un ocol, descalecă în dreptul scaunului care devine calculator. Gesturi, vorbe, ceartă, bătaie. Titirez părăseşte jocul plângând, caută ceva şi nu găseşte. Plastilină începe să fluiere.)

TITIREZ :
Dacă mai dai în mine… am plecat acasă…

PLASTILINĂ :
Nu uita să ne scrii, căpitane !

TITIREZ :
Mi-am pierdut sacoşa.

PLASTILINĂ :
Pe bune ?

TITIREZ :
Pe rele !

PLASTILINĂ :
Şi ce facem ? Mi-e o foame !…

TITIREZ :
Am o inimă cât o pâine, vrei ?

PLASTILINĂ :
Mulţumesc ! A mea e ca o plăcintă, vrei ?

TITIREZ :
(Cască.) La atac !

PLASTILINĂ :
Stingerea !

TITIREZ :
Descreieratule !

PLASTILINĂ :
Manechinule !

TITIREZ :
Patrupedule !

PLASTILINĂ :
Miriapodule !

TITIREZ :
Patru…

PLASTILINĂ :
Pedule…

TITIREZ :
Pa…

PLASTILINĂ :
Pa…
(Au adormit.)

S C E N A 3

Plastilină are un somn agitat. Lumina scade. Se aud voci.

- Puneți mâna pe el !
- Nu-l lăsați să fugă !
- E în stare de orice…
- Un descreierat !
- Stai așa !
- Nu mișca !
- La tribunal cu el !
- La Tribunalul statuilor !
- Să fie judecat și pedepsit pe loc !
- Aici !
- Acum !

STATUIA :
Cine îndrăznește să-mi tulbure liniștea ? Cine îndrăznește să-mi strivească iarba ?

- El !
- El !
- Se crede cel mai cel !
- Are capul gol ca un tunel !
- Ba nu !
- Capul lui e plin cu fel de fel…
- Să-l tundem nițel !
- Unu ?
- Zero !
- Alt model !
- Chel !

STATUIA :
O caricatură !… Ciopliți necioplitul !

- Pe el !
- Cioplim în zadar…
- E o fiară sălbatică !
- Un animal !
- N-avem nici o putere asupra lui…
- Nici o putere !

- Nu poate fi cioplit.
- E anormal !
(Plastilină urlă cât îl ţine gura.)

PAZNICUL GRĂDINII ZOOLOGICE :
Ce-i cu hărmălaia asta ? Vă credeţi în pădure ? *(Pocneşte din bici.)* Mus-ca !

E-o grădină, nu-i pădure !
Nimeni nu poate să-njure !
Cine calcă disciplina
riscă să-i plesnească splina.

Noi avem năravuri dure :
bici, lopată şi secure !
Cine calcă disciplina
înţelege că grădina
e zoologică,
nu morfologică !
Să n-aud pis !
Să n-aud pis !

Botniţa, lacătul,
cuşca, zăbrelele…
Şi te-am închis !
Şi te-am închis !

Leul tace ca un peşte !
De bătaie se păzeşte.
Râsul limba şi-o înghite
tot de frică, pasămite !

Pasărea nu croncăneşte
şi nici fiara nu crâcneşte…
Nu respiră, nu înghite
dacă nu i se permite.

Urlete, mugete,
zbierete, răgete
nu vreau s-aud !
Nu vreau s-aud !

Cârâie, gâgâie,
sâsâie, piscuie
cine-i zălud !
Cine-i zălud !

(Plastilină urlă şi mai tare.)

PAZNICUL :
Mus-ca ! A, tu erai cu gălăgia ? Puişor descreierat !? Tu erai sălbaticul ? Cuşca maimuțelor e pentru tine !

MAIMUȚA :
Muşcă şi zgârie ! Scuipă şi muşcă !

LEUL :
Trimite-l la mine-n cuşcă şi-o să vezi că nu mai muşcă.

PAZNICUL :
În cuşca leului cu tine !
(Plastilină luptă cu leul.)

ANIMALELE :
N-are ce căuta printre noi !

PĂSĂRILE :
Afară cu el !

PAZNICUL :
Ce tărăboi ! Ce tărăboi ! Mus-ca !

LEUL :
Afară !

MAIMUȚA :
Afară !

PAZNICUL :
Mus-ca ! E mai sălbatic decât fiarele sălbatice !

ANIMALELE :
Ne strică educația !

PĂSĂRILE :
Ne strică reputația !

STATUIA :
Noi am spus că este anormal…

PAZNICUL :
Mus-ca ! Să-l ducem de urgență la spital !

STATUIA :
Prea târziu ! A venit spitalul la noi !
(Halatul 1 şi Halatul 2 îl înşfacă pe Plastilină şi-l leagă de scaun . Plastilină se zbate şi urlă până când i se dă în cap cu un tub de carton .)

DOCTORUL :
Ce boală are ?
(Doctorul înghite o pastilă .)

HALATUL 1 :
E bătăuş !

DOCTORUL :
Apă !

HALATUL 2 :
E bătăuş !

DOCTORUL :
Ce are-n cap ? Capul !… Iar mă doare capul !… *(Mai înghite o pastilă .)* Apă !

Când ai aşa dureri de cap
e foarte simplu : iei un hap !
E foarte simplu : iei un hap !

Când n-ai nimic vii la casap !
Ce handicap ! Ce handicap !
Ce handicap ! Ce handicap !

M-am săturat
de spintecat !
Mai bine tai
vreo doi cobai !
Mult mai uşor
e un transplant
de omuşor
la elefant !

M-am plictisit
de ciopârţit !
M-am săturat
de spintecat !
Ce chin ! Ce cap !
Ca un dulap !
Mai iau un hap
şi, poate, scap…

Un cap de om e complicat,
nu-i un calculator, exact !
Nu-i un calculator, exact !

Ba-i peşteră, ba e palat…
Se intră-n el domol, cu tact.
Se intră-n el domol, cu tact.

(Doctorul mai înghite o pastilă .Plastilină îşi revine .)

DOCTORUL :
Anestezic !
(Halatul 2 îi aplică lui Plastilină un tub de carton în cap .)

DOCTORUL : Bisturiu ! E tare de cap ! Fierăstrău ! E tare de cap ! Topor ! M-am săturat ! Tot şobolani ! Acesta-i descreierat ! Instincte, reflexe şi iar instincte !
(Doctorul mai ia o pastilă .)

PAZNICUL :
Maestre, mă interesează şi pe mine ce spune doctorul, dar nu înţeleg o iotă… Scoate şobolani şi spune insecte, scoate tot şobolani şi spune anexe…

HALATUL 1 :
Instincte şi reflexe ! Sunt noţiuni mult prea complexe pentru grădina zoologică.

PAZNICUL :
N-am înţeles nimic !…

HALATUL 2 :
Adică setea… foamea… frica…

PAZNICUL :
Bietul băiat !… Să nu aibă-n scăfârlie nici un grăunte de glagore ?

DOCTORUL :
Minte ?! Înţelepciunea, dragul meu, e o pasăre rară… Stă numai în colivia omului…Dar nu e cazul. Copcă ! *(Scoate un peşte .)* Somn !

PAZNICUL :
Ce zice ?

HALATUL 1 :
Zice că-i place să doarmă.

DOCTORUL :
Molipsitoare boală !

(Doctorul cască şi adoarme. Toţi cască şi adorm. Şobolanii aleargă peste tot.)

PROFESORUL :
Cine a venit cu şobolanii la şcoală ? Nu are nimeni curajul să răspundă ? Dar aici se doarme, nu glumă ! Deşteptarea ! *(Sunet de clopoţel. Mişcări de trezire.)* Cine a dat drumul şobolanilor ?

DOCTORUL :
Eu… Dar sunt şobolanii lui.
(Plastilină ia un tub de carton şi încearcă să omoare şobolanii.)

PLASTILINĂ :
La atac !

PROFESORUL :
Descreieratul acesta e mai rău decât un şobolan !

PĂSĂRILE :
Huo !

ANIMALELE :
Huo !

PROFESORUL :
Linişte ! Mâinile la spate !

STATUIA :
Plastilină m-a bătut !

PLASTILINĂ :
Minte ! Minte !

VOCILE :
A bătut-o ! A bătut-o !

PAZNICUL :
Plastilină mi-a bătut animalele.

PLASTILINĂ :
Nu-i adevărat ! M-am jucat.

ANIMALELE :
Ne-a bătut !

PROFESORUL :
E adevărat ? Ce ai în mână ? Se confiscă !

Şobolanul e un prost
şi atacă fără rost.
Cum e cel care se bate
dacă nu are dreptate ?

Ciomagul nu-i ciomag,
ciomagu-i bumerang.
Zdrang !
Loveşte-n cel care loveşte.

O armă e un ştreang
şi ştreangu-i bumerang.
Zdrang !
E ca un cleşte pentru cleşte.

Arcul, suliţa şi tunul
sunt ca ştreangul şi săpunul
pentru om şi pentru viaţă.
Uită-te, ascultă, învaţă !

Ciomagul nu-i ciomag,
ciomagu-i bumerang.
Zdrang !
Loveşte-n cel care loveşte.

PLASTILINĂ :
Au !

PROFESORUL :
Ce să mă fac eu cu tine, Plastilină, că nu-ţi mai aduni minţile ?… Spune tu, ce să-ţi fac ?

ANIMALELE :
În pădure cu el !

PĂSĂRILE :
În pădure !

PLASTILINĂ :
Nu ! Nu !

DOCTORUL :
Propun să-i administrăm câteva injecţii corecţionale.

PLASTILINĂ :
Nu ! Nu !

PAZNICUL :
Dați-l pe mâna mea şi, în două zile, fac om din el !

PLASTILINĂ :
Cu biciul ? Nu !

PROFESORUL :
Am altă pedeapsă pentru el… Să dea examen !

PLASTILINĂ :
Examen ?! Duceți-mă în pădure, faceți-mi injecții, biciuiți-mă, dar nu mă puneți să dau examen !

PROFESORUL :
Examen !

DOCTORUL :
Examen !

PAZNICUL :
Examen !

STATUIA :
Examen !

PLASTILINĂ :
E vacanță ! Examen în vacanță ?

DOCTORUL :
Da ! În urma acestui examen vom stabili dacă poți deveni om.

PROFESORUL :
Şi la obiectul Om nimeni nu are vacanță !

PAZNICUL :
Nici animalele !… Nici păsările !…

STATUIA :
Nici pietrele !

PROFESORUL :
Omul !! Cel mai deştept elev din clasa mamiferelor !…

MAIMUȚA :
Se trage din maimuță !

PROFESORUL :

A muncit şi a luat diploma de om. Omul !… Gândeşte, vorbeşte, creează… Dar mai nimerit ar fi să-l ascultăm pe Plastilină… Ce ne poţi spune despre om ?
(Reacţie violentă în tabăra animalelor.)

DOCTORUL :
Tăcere ! Întrebarea e numai pentru descreieraţi.
(Metronom.)

PLASTILINĂ :
Omul este un mimafor… Nu ! Un mifamer ! Memifar ? Mefimar ! Gata, ştiu ! Omul este un femimar ! Femamir ! Fimamer ? Fimemar ? Famemir ? Famimer ?!…Mamifer…
(Reacţie ostilă în tabăra animalelor.)

PAZNICUL :
Dacă o ţine tot aşa eu nu mai răspund de…

PROFESORUL :
Răbdare ! E, totuşi, cea mai grea întrebare… Continuă, te rog !

PLASTILINĂ :
Omul este… omul este un om… care are două mâini… două picioare… terminate cu gheare ţi-am spus să le tai frunze la câini i se dau oasele silvuple o sapă lată două sape late madam să nu cazi urechelniţă nu călca handra mandra prin grădină ca o cupă cu capac şi poc şi pac şi basta ragaţi basta andiamo către destinatar de la polul nord la polul magnetic prinsă cu forţă armată pasărea pe limba ei pierde trenul de fericire nu-i aşa domnule că doi şi cu doi fac şi dreg ce-au inventat pescarii şi vânătorii când a căzut o stea matematică fizică balneoclimaterică într-un atac de cordialitate s-a făcut praf racheta şi pulbere fină de lumină s-au stins într-o sâmbătă toţi sau nici unul la zidul curajului gogoşilor floricelelor jeo mapel Socrate când te vei dezoriginaliza Paragarafaramus…

PAZNICUL :
Ho ! E nebun !

DOCTORUL :
E bolnav !

STATUIA :
Pe mine m-a mişcat… A fost aşa… ca un bloc de cuvinte din care sar aşchii şi scântei…

PROFESORUL :
E pe calea cea bună. Şi mie mi-a plăcut. Să insistăm !

DOCTORUL :
Îţi plac jocurile ?

PLASTILINĂ :
Nu !

DOCTORUL :
Nici jocurile electronice ?

PLASTILINĂ :
Nici !

DOCTORUL :
Aveți dreptate ! Minciuna e un semn bun… Poate deveni om.

PROFESORUL :
Mulțumesc ! Ce este un calculator ?

PLASTILINĂ :
Habar n-am !

PROFESORUL :
Un joc e-lec-tro-nic !

DOCTORUL :
Cel mai palpitant !

PROFESORUL :
Cel mai captivant !

PLASTILINĂ :
Habar n-am !

DOCTORUL :
Suferă de analfabetism !

PLASTILINĂ :
Nu-i adevărat ! Doctorul minte ! Citesc… Socotesc… Scriu frumos… Sunt perfect sănătos !

PROFESORUL :
Cunoşti care-i alfa şi care-i beta la calculator ?

PLASTILINĂ :
Habar n-am !

DOCTORUL :
Eşti analfabet !

PAZNICUL :
Analfabetule !

ANIMALELE :
Huo, analfabetule !

PĂSĂRILE :
Analfabetule !

PROFESORUL :
Linişte ! Declanşaţi acţiunea de alfabetizare în calculatoare !
(Halatul 1 și Halatul 2 îl înșfacă pe Plastilină și-l așează pe masa de operație .)

DOCTORUL :
Vom dovedi cum se poate încreiera un copil. Patent !… Şurubelniţă !… Tranzistor !… Om !…

PROFESORUL :
Cine nu înţelege astăzi importanţa ?…

PAZNICUL :
Eu !

PROFESORUL :
Cum să-ţi explic eu dumitale ?! Uite !… Eu mimez şi dumneata ghiceşti.

PAZNICUL :
V-aţi pus ochelarii… Ca să vedeţi mai bine ? Vorbiţi la telefon… Ca să vorbiţi mai departe ? Aşteptaţi ceva… vine trenul ! Aha ! luaţi trenul ca să câştigaţi timp… Mai rapid ? Avionul !

DOCTORUL :
Circuitul „Cei şapte ani de acasă”… Circuitul „Prietenie”…

PROFESORUL :
Cât fac doi ori doi ?

PAZNICUL :
Patru.

PROFESORUL :
Dar cinci sute patruzeci şi nouă ori şaptezeci şi doi ?

PAZNICUL :
Să calculez…

PROFESORUL :
Cu ce ?

PAZNICUL :
Cu calculatorul !

PROFESORUL :
Deci, cu calculatorul, gândim mai rapid şi ne rămâne timp destul pentru…

DOCTORUL :
Circuitul „Pictură”… Circuitul „Poveşti”… Circuitul „Război”… Scurt-circuit !
(Explozii, ţipete, răgete. Întuneric.)

SCENA 4

PLASTILINĂ :
Foc ! Salvaţi cărţile !*(Titirez doarme încă . Plastilină îl ghionteşte .)* Ciupeşte-mă ! Titirez, ciupeşte-mă !

TITIREZ :
Ce să fac ? Eşti nebun ? De ce să te ciupesc ?

PLASTILINĂ :
Vreau să ştiu dacă sunt treaz… Dă-mi o palmă, Titirez !

TITIREZ :
Dacă insişti…

PLASTILINĂ :
Sunt fericit !

TITIREZ :
Se vede cu ochiul liber…

PLASTILINĂ :
Am visat…

TITIREZ :
Ce coincidenţă ! Eu, nu !

PLASTILINĂ :
Se făcea că mă făceam om… Ce zici de asta ?

TITIREZ :
Se făcea că mă făceam că nu observ că te-ai scrântit. Dacă mai stăm un minut în şcoala asta… Eu sparg geamul !

PLASTILINĂ :
Nu pleca, Titirez ! Dacă eşti prietenul meu nu mă lăsa singur !

TITIREZ :
Singur ? Exagerezi .

PLASTILINĂ :
Tu mă poți înțelege…

TITIREZ :
A început spectacolul doi ? Fără mine ?

PLASTILINĂ :
Vreau să spun ceva important ! Stai la arlechin și ține-mi pumnii !

TITIREZ :
Se-ntoarce paznicul ! Vine poliția ! Înțelegi ?

PLASTILINĂ :
Tocmai de-aceea !… Bună seara ! Eu sunt Plastilină… Pe prietenul meu îl cheamă Titirez… Plastilină și Titirez sunt porecle… De fapt… pe mine mă cheamă Alexandru… El e George. Altceva voiam să vă spun…Adică, nu… Am să vă povestesc un vis… Chiar în timpul acestui spectacol am visat că… Se făcea că am devenit om…
(Intră Rățoi, Gonzo, Umflatu, Bombonica și paznicul școlii .)

PAZNICUL ȘCOLII :
Ce te-a apucat, mă ?

PLASTILINĂ :
M-a apucat un dor de casă !…

PAZNICUL :
Când mă întorc să nu vă mai prind pe-aici ! Nu m-ați văzut, nu v-am văzut ! Dacă vreți să fie bine…
(Bombonica iese după paznic . Plastilină face un pas către ușă .)

GONZO :
Las' că-ți trece !…

PLASTILINĂ :
Discutăm mâine. Sunt mort de oboseală…

UMFLATU :
Te lecuim noi.

PLASTILINĂ :
Băieți, vă spun un secret, dar să rămână între noi !… Mi-e somn !
(Plastilină vrea să plece și Rățoi îi pune piedică .)

RĂȚOI :
Ai spus ceva ?

UMFLATU :
N-ai auzit ? A spus c-a devenit om .

RĂȚOI :
Nota doi ! Dacă era vorba de o caracatiță, de-o coropişniță, sau de un brontozaur…

GONZO :
Noi ce-om fi ?

PLASTILINĂ :
Maimuțe !

GONZO :
Mai… cum ? Mai spune o dată !

PLASTILINĂ :
Maimuțe ! Mai aveți de muncit până să luați diploma de om…

RĂȚOI :
Diploma de om…

PLASTILINĂ :
Temă pentru acasă ! Hai, Titirez, că s-a făcut târziu !

UMFLATU :
Pe cine crezi că duci cu…

TITIREZ :
Pe mine !

UMFLATU :
Ne-ai băgat în chestia asta…

GONZO :
Hopa ! Înseamnă că nu ştie ce pățesc cei care o fac pe deştepții ! *(Plastilină este imobilizat de Rățoi şi Umflatu .)* Dă-te aproape, Titirez, să vezi ce n-ai văzut ! Un om printre maimuțe !

RĂȚOI :
Aşa ne jucăm noi, maimuțele !

UMFLATU :
Aşa ne arătăm noi simpatia !

TITIREZ :
Plastilină, nu te mai recunosc ! Te laşi bătut ? Tu ?!…

GONZO :

Face pe viteazul când sunt fetele de față.

TITIREZ : Dacă nu-l pocneşti tu îl pocnesc eu !

UMFLATU :
Ce-ai spus, Țumburuc ?

PLASTILINĂ :
Titirez, am visat că, pentru a deveni om, trebuie să te mai şi baţi !
(Plastilină se smulge din brațele lui Rățoi și sare în ajutorul lui Titirez . Gonzo și Umflatu se reped la Plastilină . Nu se mai știe cine dă și cine primește .Rățoi fuge și, după el, fug și Gonzo și Umflatu .)

TITIREZ :
Maimuţoilor !

PLASTILINĂ :
Hai, Titirez, că felul doi îl înfulecăm acasă !

TITIREZ :
Ia-o înainte că vin şi eu !

PLASTILINĂ :
Am plecat… Descreieratule !

E P I L O G

TITIREZ :

Capul meu are doi creieri
plini de fluturi şi greieri !
E o colecţie vie !
Cu tristeţe,
cu bucurie…
Alţii colecţionează etichete,
autografe,
insecte,
rachete,
animale împăiate,
abţibilduri,
Arme,
timbre,
pietricele,
linguri…
Eu sunt colecţionar de visuri !
Vă-mpiedicaţi de mine pe trotuare…
Învăţ să zboare păsări pe asfalt…
E visul meu cel mai înalt
şi mi-l călcaţi,
adesea,
în picioare !
Mă joc cu mingea…
Uneori îmi scapă…
Şi strâng
cât pot
o lacrimă sub pleoapă
când,
fără milă,
cu piciorul o loviţi…
Nu ştiţi,
dar nici nu vreţi să ştiţi
că mingea nu e minge !
Că eu văd în ea
Pământul !…
Soarele !…
Inima mea !